

Sygn. I C 148/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia Grażyna Madej
Protokolant	Sądowy Patryk Matysiuk

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2020 roku na rozprawie w L.

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko Gminie L. – Zarządowi Dróg i M. w L. i (...) Spółce Akcyjnej w L.

z udziałem interwenienta ubocznego (...) Spółki Akcyjnej w L.

o zasądzenie zadośćuczynienia

1. zasądza od Gminy L. – Zarządu Dróg i M. w L. na rzecz M. K. zadośćuczynienie w kwocie 500 zł (pięćset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od Gminy L. – Zarządu Dróg i M. w L. na rzecz M. K. kwotę 637 zł (sześćset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. oddała powództwo M. K. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w L.;
4. nie obciąża M. K. kosztami procesu poniesionymi przez (...) Spółkę Akcyjną w L.;
5. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie od Gminy L. – Zarządu Dróg i M. w L. kwotę 341, 87 zł (trzysta czterdzieści jeden 87/100 złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt **I C 148/19**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 lutego 2019 roku powódka M. K. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych: Gminy L. – Zarządu Dróg i M. w L. i (...) Spółki Akcyjnej w L. kwoty 500 zł tytułem zadośćuczynienia za doznany ból i cierpienia psychiczne wywołane zdarzeniem z dnia 3 lutego 2017 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 4 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty. Nadto powódka domagała się zasądzenia solidarnie od pozwanych zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 3 lutego 2017 roku, w drodze do K. Akademickiego KUL, przechodząc przez przejście dla pieszych w ciągu ulicy (...) w L., przy skrzyżowaniu z alejami (...), upadła na dziurawej i oblodzonej nawierzchni, w wyniku czego doznała złamania nadgarstka i dalszej nasady kości promieniowej przedramienia

prawego oraz złamania kostki bocznej nogi prawej. W pozwie podniesiono, że zdarzenie z dnia 3 lutego 2017 roku wywołało dla powódki negatywne następstwa zarówno w sferze zdrowia fizycznego i psychicznego oraz wpłynęło na jej sytuację zawodową, także pełnioną z racji przynależności do zgromadzenia zakonnego funkcję. Dalej wskazano, że pozwani po zgłoszeniu im na etapie przedsądowym szkody, nie przyjęli odpowiedzialności za powstały uraz pomimo, że w ocenie powódki – przejście dla pieszych, na którym doszło do urazu, zlokalizowane było w obszarze objętym zarówno oczyszczaniem i konserwacją przez Zarząd Dróg i M. w L. oraz spółkę (...). Powódka za kwotę łączną zadośćuczynienia uznała 60 000 zł, jednakże pozew stanowi jedynie część zadośćuczynienia, celem przesądzenia samej zasady odpowiedzialności pozwanych, a zapłata przez pozwanych 500 zł nie wyczerpie jej roszczeń z tytułu zadośćuczynienia (pozew k. 3-9).

Pismem procesowym z dnia 22 marca 2019 roku pozwana Gmina L. – Zarząd Dróg i M. w L., nie uznała powództwa i wniosła o oddalenie go w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej Gminy L. – Zarządu Dróg i M. w L. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych. Nadto o zawiadomienie o toczącym się postępowaniu i wezwaniu do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego (...) Spółki Akcyjnej w Ł., która udziela ochrony ubezpieczeniowej Gminie L..

W uzasadnieniu wskazano, że pozwana Gmina L. – Zarząd Dróg i M. w L. nie ponosi odpowiedzialności za zdarzenie jakie miało miejsce w dniu 3 lutego 2017 roku, bowiem Gmina zawarła 1 grudnia 2014 roku umowę ze spółką (...), na podstawie której powierzyła profesjonalnemu podmiotowi obowiązek stałego zimowego utrzymania w rejonie V miasta L. w należytych stanie, obejmującym m.in. ulicę (...), gdzie doszło do upadku powódki (odpowiedź na pozew k. 165-167).

Pismem procesowym z dnia 22 marca 2019 roku pozwana Spółka Akcyjna (...) z siedzibą w L., także nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie w całości w stosunku do pozwanej spółki oraz zasądzenie od strony powodowej na rzecz (...) S.A. w L. kosztów postępowania według norm prawem przewidzianych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazano, że upadek powódki miał miejsce na przejściu dla pieszych w ciągu pieszym wzdłuż alei (...). Z uwagi, że niniejsze przejście przez ul. (...) jest usytuowane w pasie drogowym alei (...), czyli w rejonie VII (...), to pozwana spółka (...) nie miała obowiązku oczyszczania i zimowego utrzymania przejścia dla pieszych na którym doszło do upadku, co wprost wynika z postanowień umowy zawartej z Gminą L. – Zarządem Dróg i M. w L. (odpowiedź na pozew k. 178-179).

W toku procesu strona powodowa pismem procesowym z 19 grudnia 2019 roku wniosła ponad dotychczas wyrażone stanowisko o wezwaniu M. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) M. B. do wzięcia udziału w sprawie w charakterze pozwanego. W uzasadnieniu wskazano, że wobec stanowiska spółki (...), iż uraz powstał na obszarze rejonu VII oczyszczania miasta, (...) z racji zawartej umowy z Gminą L. – Zarządem Dróg i M. w L. był obowiązany do zimowego oczyszczania rejonu VII i ponosi odpowiedzialność za powstałą szkodę. Sąd postanowieniem z 14 lutego 2020 roku na podstawie art. 194 §3 k.p.c. odmówił wezwania do udziału w sprawie pozwanego M. B. ze względu na stan zaawansowania niniejszego postępowania (pismo z 19.12.2019 r. k. 259-262, postanowienie z 14.02.2020 r. k. 277).

Pismem procesowym z 13 lutego 2020 roku (...) Spółka Akcyjna w Ł. zgłosiła udział w sprawie jako interwenient uboczny po stronie pozwanego Gminy L. i wniosła o oddalenie powództwa w całości w stosunku do Gminy L. oraz zasądzenie od powódki na rzecz interwenienta kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (pismo z 13.02.2020 r. k. 268).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 lutego 2017 roku, ok. godz. 12.20, M. K. idąc do K. Akademickiego KUL, przechodząc przez przejście dla pieszych w obrębie skrzyżowania Al. (...) z ulicą (...), upadła na oblodzonej i nieusporządzonej nawierzchni jezdni, oznakowanej jako przejście dla pieszych. Pierwszej pomocy poszkodowanej udzieliły przechodzące przez przejście studentki A. D. (1) i J. S. (1), które pomogły M. K. wstać po upadku i opuścić przejście. M. K. po upadku wyraźnie

osłabła, nie straciła przytomności. Wezwany zespół ratownictwa medycznego przetransportował karetką pogotowia poszkodowaną do (...) Nr 1 w L., przy ul. (...).

W dniu zdarzenia temperatura oscylowała w ujemnych wartościach. Na wskazanym chodniku zalegało błoto pośniegowe. W zakresie przejścia dla pieszych, obejmującego jezdnię ul. (...), przy skrzyżowaniu z al. (...) występowało miejscowe oblodzenie nawierzchni oraz zalegał ubity śnieg pokryty lodem (zeznania powódki k. 277 w zw. z k. 192, zeznania A. D. k. 192, zeznania J. S. k. 199, karta zlecenia wyjazdu zespołu ratownictwa medycznego k. 19-20, fotografie sytuacyjne k. 155-162).

W zakresie utrzymania rejonu obejmującego jezdnię ul. (...) w dniu 3 lutego 2017 roku zostały prewencyjnie zadysponowane w godzinach 3.00-7.00 dwie duże solarki i jedna mała, z uwagi na możliwe wystąpienie oblodzenia. Po godzinie 7.00 nie prowadzono prac w zakresie mechanicznego zimowego oczyszczania w rejonie obejmującym jezdnię ul. (...) (zeznania P. K. k. 199).

W ramach przeprowadzonej u M. K. diagnostyki pourazowej – RTG nadgarstka i stawu skokowo-goleniowego, rozpoznano: złamanie nasady dalszej kości promieniowej prawej i złamanie kostki bocznej goleni prawej. W dniu 7 lutego 2017 roku zastosowano u poszkodowanej leczenie operacyjne – otwartą repozycję i stabilizację złamania kości promieniowej płytką (...) oraz gips na przedramię prawe oraz goleń prawą. W dniu 9 lutego 2017 roku została wypisana do domu. Materiał zespalający zastosowany podczas zabiegu operacyjnego został usunięty 28 listopada 2017 roku. Opatrunek gipsowy z goleni prawej został zdjęty po 7 tygodniach.

M. K. dalsze leczenie kontynuowała ambulatoryjnie w Poradni Urazowej (...) nr 1 w L.. Miała zleczone zarówno korzystanie z terapii farmakologicznej jak i zabiegów fizjoterapeutycznych. W miejscu zaopatrzonym operacyjnie na prawym nadgarstku wystąpiła widoczna blizna pooperacyjna o długości 8 cm. W okresie od 19 do 28 kwietnia 2017 roku i w okresie od 12 do 16 maja 2017 roku M. K. poddała się zabiegom rehabilitacyjnym – fizykoterapii w Centrum Medycznym (...). Nadto samodzielnie usprawniała kończynę dolną przy wykorzystaniu stacjonarnego rowerka i wirówki (opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej, urazowej i chirurgii urazowo-ortopedycznej J. S. (3) k. 252-256, zeznania powódki k. 277 w zw. z k. 192, zeznania T. K. k. 192, dokumentacja medyczna z (...) nr 1 w L. k. 23-31, 34-37, grafik zabiegów rehabilitacyjnych k. 32-33).

M. K. w chwili zdarzenia miała 55 lat. Jest osobą praworęczną. Nigdy wcześniej nie doznała żadnych urazów. Leczy się na nadciśnienie. Należy do zakonu bezhabitowego Zgromadzenia Małych Sióstr Niepokalanego Serca M.. Zamieszkuje w domu zakonnym. Jest nauczycielką katechezy w Szkole Podstawowej nr (...) w L.. Na zwolnieniu lekarskim w związku z urazem przebywała łącznie przez okres 5 miesięcy. Powróciła do pracy jako nauczycielka. Do końca roku szkolnego 2016/2017 zatrudniona była w wymiarze 14/18, od września 2017 roku – z uwagi na dolegliwości bólowe jakie wystąpiły po urazie z dnia 3 lutego 2017 roku – w wymiarze 10/18.

Poszkodowana w początkowym okresie po urazie nie mogła poruszać się samodzielnie. Ze Szpitala z uwagi na unieruchomienie prawej ręki i prawej nogi została przewieziona transportem medycznym. W domu zakonnym poruszała się przy wykorzystaniu wypożyczonego wózka, zaś po zdjęciu opatrunku gipsowego prawej ręki, także o kulach. Pomoc osób drugich konieczna była przez okres 7 tygodni, tj. w okresie unieruchomienia gipsowego i wczesnej rehabilitacji - średnio 3 godziny dziennie, w zakresie sprzątania, ubierania się, higieny osobistej, przygotowania posiłków, zakupów, asekuracji przy wizytach lekarskich. W czynnościach tych pomagała poszkodowanej T. K. (2) oraz inne siostry ze zgromadzenia zakonnego, do którego należy M. K.. U poszkodowanej stwierdzono ograniczenie funkcjonalne kończyny górnej prawej i stawu skokowego prawego. W zakresie nadgarstka prawego występuje: deficyt zgięcia dłoniowego ręki prawej o 20 stopni, deficyt zgięcia grzbietowego ręki prawej o 15 stopni, deficyt supinacji ręki prawej o 15 stopni i osłabienie siły chwytu ręki prawej, co skutkuje 7% trwałym uszczerbkiem na zdrowiu. W zakresie stawu skokowego prawego występuje: deficyt zgięcia grzbietowego stopy prawej o 10 stopni, deficyt zgięcia podeszwowego stopy prawej o 15 stopni, deficyt supinacji stopy prawej o 15 stopni oraz chód z niewielkim utykaniem, co skutkuje 6% trwałym uszczerbkiem na zdrowiu. M. K. nie wymaga używania zaopatrzenia ortopedycznego w postaci kuli czy stabilizatora. Aktualnie jej stan zdrowia jest utrwalony. Wszystkie negatywne skutki urazu z dnia 3 lutego

2017 roku już się ujawniły. Poszkodowana nie powróci do stanu funkcjonalnego układu kostno-stawowego sprzed daty urazu, bowiem ograniczenia mają charakter trwały.

W związku z powyższym poszkodowana doznaje ograniczeń podczas wykonywania czynności odkręcania butelki, słoików, przynoszenia zakupów, jest ograniczona w wykonywaniu czynności domowych przy prowadzeniu domu zakonnego. Ma trudności z pisaniem kredą po tablicy, jak również długopisem, podczas wykonywania pracy w szkole. Nadgarstek zaczyna puchnąć i boleć. Przed upadkiem była sprawna fizycznie, dużo chodziła, jeździła rekreacyjnie na rowerze. Obecnie z uwagi na ograniczenie ruchomości stawu skokowego i pojawiającym się – przy dłuższym wysiłku i zmianach pogody – bólu, musiała ograniczyć wysiłek wiążący się z nadmiernym eksploataowaniem uszkodzonych narządów ruchu (zeznania powódki k. 277 w zw. z k. 192, zeznania T. K. k. 192, druk (...) k. 38-39, opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej, urazowej i chirurgii urazowo-ortopedycznej J. S. (3) k. 252-256).

Prace związane z utrzymaniem mechanicznym i ręcznym ulic, chodników, placów, schodów, kładek dla pieszych oraz ścieżek rowerowych miasta L. były zlecane w drodze postępowania przetargowego przez Gminę L., przedsiębiorstwom, które w zakresie swej działalności zawodowej trudniły się wykonywaniem takich czynności. Gmina L. w zakresie zimowego utrzymania miasta wydzieliła na obszarze miasta w 2017 roku osiem rejonów utrzymania miasta (zeznania A. Ś. k. 199).

Na podstawie umowy nr (...) z 1 grudnia 2014 roku zawartej przez Gminę L. jako zlecającym ze Spółką Akcyjną (...) z siedzibą w L., na okres do 10 września 2018 roku, zlecono do wykonania spółce (...) zimowe utrzymanie ulic, chodników, placów, schodów, kładek dla pieszych oraz ścieżek rowerowych na terenie miasta L. w rejonie nr V, którego granicę stanowiła zgodnie z §2 umowy: linia kolejowa W.-L. – al. (...) Raclawickie – ul. (...) – ul. (...) – ul. (...) – linia kolejowa W.-L.. W skład rejonu V nie wchodziła al. (...), al. (...), ul. (...) i ul. (...) (umowa nr (...) k. 63-67).

Na podstawie umowy nr (...) z 1 grudnia 2014 roku zawartej przez Gminę L. jako zlecającym z M. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) M. B. z siedzibą w W., na okres do 10 września 2018 roku, zlecający zlecił wykonanie przedsiębiorstwu (...) zimowe utrzymanie ulic, chodników, placów, schodów, kładek dla pieszych oraz ścieżek rowerowych na terenie miasta L. w rejonie nr VII, którego granicę stanowiła zgodnie z §2 umowy: linia kolejowa W.-L.-C. – ul. (...) – ul. (...) – ul. (...) – al. (...) – al. (...) – al. (...) – ul. (...) – ul. (...) – ul. (...) – ul. (...) – linia kolejowa W.-L.-C. (umowa nr (...) k. 202-206).

Na podstawie § 3 ust. I umowy nr (...), jak również umowy nr (...) - na zimowe utrzymanie ulic, chodników, placów, schodów, kładek dla pieszych oraz ścieżek rowerowych na terenie miasta L. w pasach drogowych składało się m.in. mechaniczne odśnieżanie i posypywanie ulic oraz ręczne zimowe utrzymanie chodników, placów, schodów, kładek dla pieszych oraz ścieżek rowerowych. Stosownie do § 3 ust. II pkt 5 do obowiązków wykonawcy podczas realizacji prac zimowego utrzymania należało samodzielne podejmowanie akcji zimowego utrzymania zgodnie z zapisami szczegółowej specyfikacji technicznej stanowiącej załącznik do umowy oraz uzasadnieniem jej warunkami atmosferycznymi (umowa nr (...) k. 63-67, umowa nr (...) k. 202-206).

Zgodnie z załącznikiem nr 5 do umowy nr (...) przejście dla pieszych w obrębie skrzyżowania Alei (...) z ul. (...), znajdowało się w wykazie ręcznego zimowego utrzymania, w stałym ręcznym oczyszczaniu, w rejonie VII. Przy czym zgodnie z załącznikiem nr 2 pkt 5.4 do umowy nr (...) zimowe utrzymanie polegało na odśnieżaniu całej powierzchni podczas występowania opadów śniegu, jak również po zakończeniu opadów śniegu w czasie nie dłuższym niż 6 godzin od ustąpienia opadów śniegu, a cała odśnieżona powierzchnia winna być posypana materiałem uszorstniającym (załącznik nr 5 do umowy nr (...) k. 233-235, załącznikiem nr 2 do umowy nr (...) k. 208-222).

Pismem datowanym na 26 czerwca 2017 roku poszkodowana działając przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego zgłosiła Gminie L. - Zarządowi Dróg i M. w L. szkodę będącą wynikiem upadku w dniu 3 lutego 2017 roku na przejściu dla pieszych w obrębie skrzyżowania al. (...) z ul. (...). Zarówno ubezpieczyciel Gminy L., tj. (...) S.A. w Ł., jak również (...) S.A. w L. uznały roszczenie za niezasadne i odmówiły wypłaty odszkodowania (zgłoszenie szkody z 26.06.2017 r.

z dowodem nadania k. 41-48, przekazanie sprawy dot. postępowania odszkodowawczego k. 50, decyzja z 10.08.2017 r. k. 53-54, pismo (...) z 3.08.2017 r. k. 52, pismo (...) z 30.01.2018 r. k. 114).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, tj. powołanych powyżej dowodów z dokumentów, fotografii, opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej, urazowej i chirurgii urazowo-ortopedycznej J. S. (3) (k. 252-256), zeznań świadków: A. D. (1) (k. 192), T. K. (2) (k. 192), J. S. (1) (k. 199), P. K. (2) (k. 199), A. Ś. (1) (k. 199) – we wskazanym wyżej zakresie, oraz zeznań powódki M. K. (k. 277 w zw. z k. 192) przesłuchanej w charakterze strony powodowej w trybie art. 299 k.p.c.

Dokumenty, w tym dokumentacja medyczna oraz umowy powierzające zimowe utrzymanie miasta przedsiębiorstwu (...) wraz z załącznikami, na podstawie których Sąd ustalił stan faktyczny, nie budzą wątpliwości co do swej autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków: A. D. (1) i J. S. (1) – naocznych świadków zdarzenia z 3 lutego 2017 roku, którzy to świadkowie, przechodząc wraz z powódką przez przejście dla pieszych przez ul. (...), udzielili jej bezpośrednio po zdarzeniu pierwszej pomocy. Zeznania te w pełni się uzupełniają z zeznaniami powódki i tworzą klarowny obraz powstania urazu, jakiemu uległa powódka i stanu nawierzchni przejścia dla pieszych. W ocenie Sądu, także zeznania T. K. (2) są w pełni wiarygodne, bowiem świadek opiekowała się powódką w okresie rekonwalescencji i miała rzetelną wiedzę w zakresie skutków, jakie wywołał uraz w organizmie powódki, z uwagi na wykonywany zawód pielęgniarki.

W zakresie zeznań złożonych przez świadka A. Ś. (1), Sąd obdarzył je wiarą jedynie w części. Jego zeznania w zakresie obowiązków podmiotów odpowiedzialnych za zimowe utrzymanie miasta na podstawie umów nr (...), były sprzeczne z ich treścią, bowiem z załącznika nr 5 do umowy nr (...), jak również uznanych przez Sąd za wiarygodne zeznań świadka P. K. (2) – wprost wynika, że przejście dla pieszych w ciągu ul. (...), w obrębie skrzyżowania z al. (...), znajdowało się w wykazie ręcznego utrzymania w rejonie VII, a nie w rejonie V. Zobowiązany do utrzymania wskazanego obszaru był zatem M. B. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...), a nie spółka (...). Stąd też, Sąd we wskazanym zakresie nie dał wiary zeznaniom świadka A. Ś., uznając że pozostają one w sprzeczności z niekwestionowaną przez strony umową i znajdującymi odzwierciedlenie w treści umów zeznaniami P. K. (2), wykonującego zadania z zakresu zimowego utrzymania miasta w rejonie VII.

Oceniając zeznania powódki M. K. Sąd analizował wskazane przez nią okoliczności w świetle zasad logicznego rozumowania, doświadczenia życiowego, a przede wszystkim w kontekście zeznań przesłuchanych w sprawie świadków i złożonych dokumentów. Zeznania te nie budziły zasadniczo wątpliwości i zostały uznane za szczere.

Ponieważ wyjaśnienie wpływu zdarzenia z dnia 3 lutego 2017 roku i jego następstw dla zdrowia powódki wymagało wiadomości specjalnych, Sąd ustalił je w oparciu o wywołaną w sprawie opinię biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej, urazowej i chirurgii urazowo-ortopedycznej w osobie J. S. (3).

Przystępując do oceny opinii biegłego, należy zwrócić uwagę na fakt, że kontrola jej zawartości merytorycznej przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, ogranicza się do zgodności treści i wniosków opinii z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Odwołanie się przez sąd do tych kryteriów oceny stanowi więc wystarczające i należyte uzasadnienie oceny opinii biegłego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 roku, II CK 572/04, LEX nr 151656). W świetle przywołanych kryteriów opinię biegłego sądowego J. S. (3) należało ocenić jako spójną i logiczną oraz opartą na fachowej wiedzy biegłego. Ponadto opinia biegłego nie była kwestionowana w toku postępowania dowodowego. Sąd zatem uznał ją za miarodajną dla dokonania ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo M. K. przeciwko Gminie L., którą reprezentował Zarząd Dróg i M., okazało się zasadne w całości.

Stosownie do brzmienia art. 417 § 1 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

W niniejszej sprawie podstawowe znaczenie miało przesądzenie reżimu odpowiedzialności pozwanej Gminy za zaniechanie prawidłowego utrzymania przejścia dla pieszych, na którym powódka doznała uszkodzenia ciała. W ocenie Sądu, ta działalność pozwanej jednostki samorządu terytorialnego miała charakter władczej (imperium), co przesądzało jej odpowiedzialność na podstawie art. 417 k.c. i jednocześnie uniemożliwiało zwolnienie z tej odpowiedzialności w oparciu o art. 429 k.c. Sąd przyjął szerokie rozumienie sfery władczej działalności podmiotów wymienionych w art. 417 k.c., gdzie istotne jest ustalenie ich nadrzędnej pozycji i możliwości jednostronnego i władczego kształtowania sytuacji obywateli w zakresie także utrzymania we właściwym stanie dróg publicznych. W wyroku z dnia 6 czerwca 2014 roku (sygn.. III CSK 211/13, *legalis* nr 1061820), Sąd Najwyższy zasadnie przyjął, że na gruncie prawa cywilnego istotne są wszelkie prawne formy działania państwa i nie ma podstaw do uznania, że powierzenie przez organ władzy zadania publicznego innemu podmiotowi spoza sfery publicznej może zwolnić go z odpowiedzialności za wadliwe ich wykonanie. Aktywność publiczna państwa i samorządu terytorialnego także w sferze utrzymania porządku, z których korzystają obywatele, powinna być traktowana jako przejaw wykonywania władzy publicznej. Także Sąd Apelacyjny w Lublinie, w wyroku z dnia 19 grudnia 2018 roku (sygn.. I ACa 32/18, *legalis* nr 1887018) przyjął, że samo powierzenie zadania przez organ samorządowy innemu podmiotowi, nie zwalnia władzy publicznej od odpowiedzialności, o czym przekonuje art. 417 par. 2 k.c. W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Apelacyjny powołał ww. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2014 roku, jak i wskazał, że pozwana pomimo powierzeni zadań utrzymania drogi w należyтым stanie profesjonalnemu podmiotowi, nie zwolniła się z odpowiedzialności za szkodę, ponieważ odpowiada za własne zaniedbania polegające na braku nadzoru nad prawidłowością wykonania czynności przez podmiot przyjmujący zlecenie.

W niniejszej sprawie pozwana Gmina wносиła o oddalenie powództwa na podstawie art. 429 k.c. powołując się na umowę zawartą z (...) S.A. w L.. Jak ustalono, miejsce gdzie doszło do zdarzenia szkodowego, nie było objęte umową zawartą z tym podmiotem, wobec czego już z tej przyczyny powództwo w stosunku do tego podmiotu podlegało oddaleniu (pkt 3 wyroku). Nadto, jak wskazano, pozwana Gmina nie może skutecznie zwolnić się z odpowiedzialności powołując art. 429 k.c., skoro działała w sferze imperium normowanej przez art. 417 k.c., nie wykazując braku zaniedbania we własnych działaniach w tym zakresie, a przecież, jak ustalił Sąd w niniejszej sprawie, przejście dla pieszych, na którym upadła powódka, nie było należyście utrzymane, mimo położenia w newralgicznym miejscu miasta. Miejsce to było oblodzone, brak było na nim materiału uszorstniającego, pomimo objęcia tego terenu obowiązkami ręcznego utrzymania. Zabrakło tutaj właściwego nadzoru ze strony pozwanej Gminy, w której przekonaniu samo powierzenie tego zadania profesjonalście zwalnia ją od odpowiedzialności, co nie zostało podzielone przez Sąd. Dodać przy tym należy, że sam fakt odpowiedzialności Gminy jako zarządcy drogi gminnej za utrzymanie jej nawierzchni w świetle ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych, (tj. Dz. U. z 2018r., poz. 2068), nie był kwestionowany, chodziło zaś o zwolnienie się z tej odpowiedzialności na podstawie art. 429 k.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał odpowiedzialność pozwanej Gminy za szkodę na osobie M. K., jakiej doznała w dniu 3 lutego 2017 roku i zasądził na jej rzecz zadośćuczynienie w dochodzonej pozwem kwocie 500 zł na podstawie art. 445 k.c., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 4 sierpnia 2017 roku. W ocenie Sądu, fakt dochodzenia tylko niewielkiej części zadośćuczynienia w niniejszej sprawie przez powódkę, gdy właściwą kwotą jest według niej 60 000 zł, zwalania od konieczności szczegółowego analizowania funkcji zadośćuczynienia, z zaznaczeniem jednak jego kompensacyjnego charakteru, dostosowanego do zakresu krzywdy i jej następstw w życiu poszkodowanego, z uwzględnieniem niedoprowadzenia do niezasadnego wzbogacenia. Jednak przy żądanym zadośćuczynieniu w wysokości 500 zł, zbędne jest dalsze analizowanie zasadności tej kwoty, która nie była także przedmiotem opozycji pozwanej Gminy.

Na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd przyznał powódce poniesione przez nią koszty procesu, na które złożyły się opłata od pozwu 30 zł, uiszczona zaliczka na opinię biegłego 500 zł i wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika

w kwocie 90 zł na podstawie §2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., nr 1804) z opłatą skarbową w wysokości 17 zł.

Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył powódki kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego (...) S.A. w L., ponieważ wystąpiła ona z roszczeniem przekonana o odpowiedzialności tego podmiotu, którą wykluczył dopiero dokument złożony na rozprawie (k. 201 i następne), a dotyczący zakresu odpowiedzialności za utrzymanie rejonu VII, który nie należał do zadań pozwanego. W ocenie Sądu, obciążenie powódki kosztami procesu na rzecz tego pozwanego nie dałoby się pogodzić z zasadami słuszności, zważywszy, że na etapie postępowania przedsądowego żaden z pozwanych nie udzielił powódce żądanych informacji, dotyczących podmiotu odpowiedzialnego za zdarzenie, gdy istotne dokumenty były w posiadaniu tych podmiotów.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r. (Dz.U. nr 167, poz. 1398) w zw. z art. 98 k.p.c. Sąd obciążył nieuiszczonymi kosztami sądowymi pozwaną Gminę L. (pkt 5 wyroku).